

Seszták Ágnes: Tilos az átjárás

2014 április 30. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

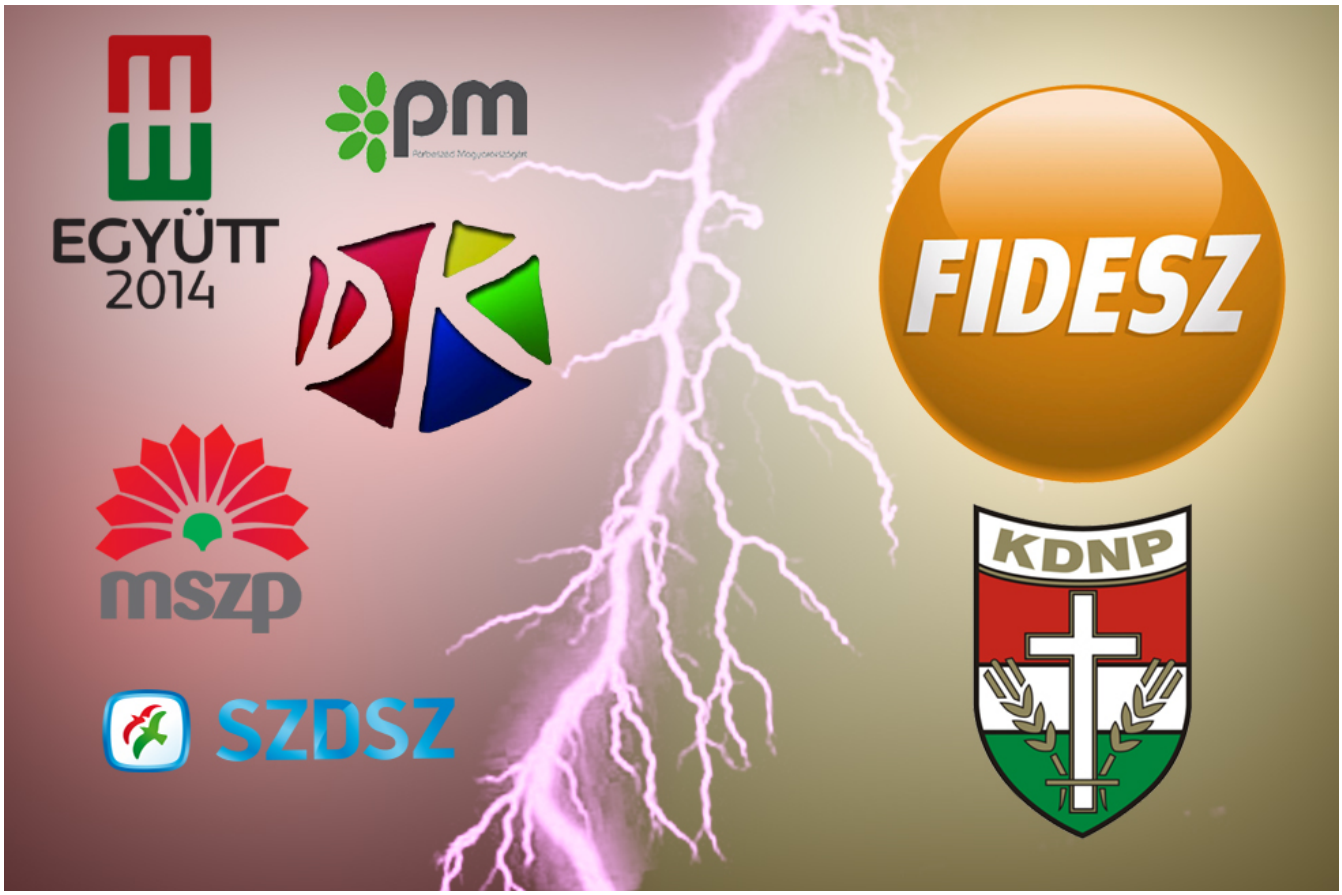
Mérték

Évek teltek el az ádáz sértegetések háborújával, míg az SZDSZ megbukott és elt?nt a süllyeszt?ben, a jobboldal pedig rájött, hogy a liberálisoknál doktrinerebb, hazugabb, képmutatóbb és er?szakosabb társaság nemigen uralta a közéletet.

Már a választás másnapján újrakezd?dött a gy?löletkampány és az orbánozás

A nagy Óz kipukkant. Mellettük az utánzó baloldal csak rosszul m?köd? pótszernek t?nt.

Kezdem egy személyes élménnyel. Kezdhetném többel is, hiszen a rendszerváltás óta tele vagyunk személyes sérelmekkel, melyek kezdetben nagyon is fájtak, és érthetetlenek voltak. Mostanra viszont a jobboldal teljesen immúnissá vált mindenfajta gorombaságra és vádaskodásra, így már írni is lehet róla, meglehet?sen elidegenítve a témát. Az els? jel, amit nem fogtam fel, hanem nevettem rajta, egy üzenet volt: ne menjek be a köztévébe a vitára, mert György Péter nem ül le velem egy asztalhoz. Elnevettem magam, és azt kérdeztem a szerkeszt?t?l, engem miért nem kérdeztél meg, hogy én leülök-e György Péterrel? Kés?bb, amikor hallottam, hogy valakit azért tett ki az ELTE médiaszakáról, mert dolgozott a Pálffy-féle híradónak, azt már korántsem tartottam mulatságosnak, hanem ronda diktatúrának. Olyan valaki viselkedett így, aki abban az id?ben beterítette a sajtót és a nyilvánosságot a toleranciáról szóló írásaival.

A másik élmény sem jobb. Annak idején nagyban kampányoltam Sólyom László megválasztása mellett. Minden alkalmat megragadtam, hogy elmondjam, milyen jó köztársasági elnökünk lenne nekünk. Korábbról ismertem, tisztességes és igazságos embernek tartottam. Sólyom elnök a megválasztása után adott egy fogadást, ahová feltehet?en azokat hívta meg, akik segítették a kampányát. Én is köztük voltam. Felballagtam a Várba, és meglep?dve láttam, hogy a társaság tarthatna akár egy SZDSZ-es alapszervezeti gy?lést is. Nem sorolom fel, kik voltak ott, de a szadi kemény magja igen, a médiát uraló véleményvezérek igen, a liberálisnak mondott írók és m?vészek szintén. Szemmel láthatóan virágos volt a hangulat. A másfél óra alatt, amíg ott tipródtam, engem ugyan meg nem szólított senki, egy mondatot nem váltott velem senki; ha valaki érti, milyen az, leveg?nek nézni valakit, akkor tudja, mir?l beszélek. Végül odajött hozzám az elnök sajtósa, és néhány obligát mondatot váltottunk, mert a helyzet azért kínos volt. Aztán vettem a kabátomat, és eljöttem.

Akkor újra elgondolkoztam azon, hogy mi közöm nekem hozzájuk, mert nekik hozzám semmi. Már túl voltunk az els? médiaháborún, a frontvonalak bemerevedtek. A kilencvenes évek elején a Pesti Hírlapnál dolgoztam, és elh?lve olvastam a vezet? baloldali napilapban, hogy újságom goebbelsi módszereket használ, ezenkívül antiszemita. Öt perc múltán, mikor is egy cigány szakért?vel készült interjú is megjelent, már rasszisták és kirekeszt?k is lettünk. A jobboldali sajtó kétségbeesetten próbálta a vádakat visszautasítani, teljesen feleslegesen. Akkor kezd?dött el a hadjárat, aminek nyomán a magyar nemzet liberálisok által kipécézett része antiszemita,

rasszista, nacionalista, kirekeszt?, intoleráns, horthysta, fasiszta, m?veletlen parasztok elegye lett. Közben értesültünk Kornis Mihálytól, hogy ebben az országban néhány száz értelmiségi a meghatározó vélemény- és hangadó, a többiek a fentebb felsoroltak valamelyik csoportjához tartoznak. És ez így ment mostanáig. A jámbor jobboldal kereste magában a hibát, kérdezgette, hogy tényleg antiszemita-e, tényleg cigányellenes, m?veletlen, kirekeszt? tuskó-e? Évek teltek el az ádáz sértegetések háborújával, míg az SZDSZ megbukott és elt?nt a süllyeszt?ben, a jobboldal pedig rájött, hogy a liberálisoknál doktrinerebb, hazugabb, képmutatóbb és er?szakosabb társaság nemigen uralta a közéletet. A nagy Óz kipukkant. Mellettük az utánzó baloldal csak rosszul m?köd? pótszernek t?nt. Évtizedekig zuhogtak az igaztalan, megsemmisít? kritikák arról, hogy a magyar semmire sem jó, hogy mindent rosszul csinál, hogy az egész gondolkodásunk retrográd, és miután sikeresen hazudták tele a történelmünket – olvassanak korabeli potentát marxista történészeket –, még azzal is megvádolták a nemzetet, hogy a Trianon el?tti Nagy-Magyarország b?völetében él, és képtelen tudomásul venni, hogy neki egy lehet?sége van: kicsinek lenni, pirinyóra összehúzni magát! Elfelejteni István tökföd?jét, tetemcafatját, a pócsi sz?zanyát vagy az egri n?ket. Ajánlom ezt a megállapítást azok figyelmébe, akik nem értik, nem is érthetik, miért kapott egy Orbán Viktor nev? férfi harmadszor is felhatalmazást a nemzett?l arra, hogy vezesse.

Az 1990 óta eltelt évek a jobb-, illetve nemzeti oldal ostorozásával teltek el. Ha nem akarta valaki kirekeszteni magát a nyilvános szereplésb?l, beállt a sorba. Alázattal figyelte a liberális oldal megnyilvánulásait, bólogatott hozzá, a gy?lölköd? véleményeket a magáévá tette, ha megbélyegeztek egy volt barátot, tömegesen határolódtak el t?le. Elhitte, hogy csak a liberális oldal tud. Mindent: színdarabot, filmet rendezni, sikerkönyvet írni, építeni, szobrot alkotni, helyesen látni, országot vezetni, verset írni, ideológiát gyártani, meggazdagodni, angolul beszélni, vízen járni.

Gyurcsány Ferenc szürreális országlása és a baloldal kapzsisága siettette az ébredést. Nem lehetünk elég hálásak Medgyessy Péternek, aki arra biztatta a nemzeti oldalt, vegyen magának médiát. Nagy pillanat, amikor azonnal cáfolni lehet a hazudozást, korrigálni az egyoldalú állításokat. Az internet belépésével a blogok és a kommentek keltek önálló létre. Ma habozás nélkül lehet bármiféle orbitális hazugságot eleresztени, mint a „kommentel? véleményét” vagy úgymond: a „blogíró szerint”. Ennek megfelel?en durvul a közéleti hang, ami az el?z? Orbán-kormány alatt, bátran mondhatjuk, nemzetközivé küzdötte fel magát. A liberális oldal és a rajta csüng?, ideológiáját vesztett baloldal képtelen volt elviselni a 2010-es vereséget. Bár a Fidesz sokkal több gesztust gyakorolt, mint amennyit megérdemeltek, a vesztes oldal egyszer?en elvesztette az eszét. A gy?lölködés, a nyílt uszítás módszerébe belefért a hazaárulás, a brüsszeli feljelentések, az értelmiségi kemény mag folyamatos országlejáratása néhány dollárért, amerikai ösztöndíjért vagy csak a tiszta bosszúért. Minden technikát bedobtak, hogy megbukjon az Orbán-kormány. ?rjöngtek, amiért a Fidesz-kormány néhány forintot juttatott saját oldalának is, és elzárta az évtizedek óta folyó liberális pénzpazarlás csapjait. Színházi emberek, filmrendez?k, írók, kritikusok, politikusok, mell?zött közgazdászok, újságírók, szerkeszt?k, megemelt fizetés? pedagógusok, ilyen-olyan társaságok szóviv?i, hivatásos retteg?k, mindenbe beleköt?k tombolása töltötte ki a négy évet. És ez a társaság nem magába nézett, hanem teli torokból folytatta az antiszemitázást, a rasszistázást, a fasisztázást azzal a nem titkolt céllal, hogy Orbán Viktor ne csak takarodjon, de lehet?leg t?njön is el az életb?l örökre. Ehhez képest, ugyan meglehet?s cirkuszok és újraszámlálások után, a Fidesz–KDNP újra kétharmados gy?zelmet aratott. Ez a legkevésbé sem hatotta meg az ellenzéket, már másnap újrakezd?dött a gy?löletkampány és az orbánozás. Nem lesz itt nyugi, ígérte Heller Ágnes: vajh, honnan ilyen jól értesült? És megszólalt egy kedves ember a tévében, hogy most már igazán tehetne a kormány gesztusokat. Párbeszédet kéne kezdeményezni, s?t még Hellerrel is le kéne ülni, vitázni. Félek, hogy Heller Ágnes viszont nemigen óhajt vitázni a jobboldal egyetlen felkent önkéntesével sem.

Nem mondom, hogy jó az, hogy ilyen éles választóvonal van a nemzet tagjai között. Azt viszont nem lehet elfelejteni, hogy a másik oldalból a zsigeri gy?löletet nem lehet feloldani sem gesztusokkal, sem nemzeti minimumokkal. A német megszállás emlékm?ve körüli eszel?s szívatás tökéletesen mutatja ennek reménytelenségét. Nekik minden hatalom kéne, ráadásul látványosan, így aztán tilos az átjárás innen oda, és viszont.

Seszták Ágnes - mno.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló